

Új Beregi Élet

Vásárosnamény város önkormányzatának lapja

2014. október / november

Ünnepeljünk ismét együtt, Adventtől Vízkeresztig!

Az előző év pozitív visszajelzései arra ösztönöznek bennünket, hogy az adventet ismét együtt ünnepelje a város. Így idén is elkészítjük a város adventi koszorúját, november 30-án 17:00 órákor meggyújtjuk az első gyertyát és kigyúlnak a város fényei. Ezt követően karácsonyig minden vasárnap ugyanebben az időpontban gyűjtjük meg a gyertyákat együtt az egyházak közösségeivel. Bronz-, ezüst- és aranyvasárnap este neves előadók társaságában meghitt karácsonyi koncertre várunk mindenkit.

A részletes programokról a városi tévén, a városi honlapon, szórólapokon, plakátokon tájékoztatjuk a lakosságot.

Ünnepeljünk közösen, együtt az öröm is megszoszorozódik!

Filep Sándor
polgármester

Adventi gondolatok

Advent szavunk a latin „adventus Domini” kifejezésből származik. Azt jelenti: az Úr elérése, hozzánk érkezése. Jézus érkezett ebbe a világba, megérkezett Betlehembe az első karácsonykor. Az ő jövetelét Isten már az édenkertben megígérte a bűnbe esett embernek: jön majd a Szabadító, aki „a kigyó fejére tapos.” Ezt az ígéretet erősítették a próféták. Ennek beteljesedését várta Isten szent népe. Bod Péter hittudós (1712–1769) rámutat, hogy az első ígért elhangzása után négyezer évig várta a világ annak beteljesedését, a Megváltó elérése. Erre az időszakra utal vissza, ezt köti csokorba a négy adventi vasárnap. Nem volt hiábavaló a várakozás, és az Isten ígéreteibe vetett reménység. „Mert „amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született, a törvénynek alávetve,

hogy a törvény alatt lévőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk.” (Galata 4, 4-5) Mert „mond-e olyat Isten, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesítene?” (4Mózes 23, 19). – Adventben és karácsonyban Isten megmutatta irántunk való szeretetének gazdagságát: „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna vele együtt nekünk mindent.” (Róma 8, 32)

Jézus Krisztus megérkezésére várt ez a világ 4000 évig. Mi is az Ő megérkezésére és visszajövetelére várunk. Mert Ő megérkezett az első karácsonykor Betlehembe, Virágvasárnap Jeruzsálembe. De hozzánk: hozzám és hozzád is el akar érkezni, ezen az adventen is. Az „advent” – szó nem pusztán eljövotelt jelent, hanem valamihez, valakihez való megérkezést. Mindnyájunkhoz el

akar érkezni Jézus Krisztus. Ő azért jött e világba, hogy ez a személyes találkozás létrejöjjön, közte és köztünk. Az advent lényege a Krisztussal való találkozás létrejötte, megvalósulása. Nem rövid látogatásra, futó találkozásra érkeznek. Ő azért jön, hogy hazavezessen bennünket az Atyai házba. Hogy bennünket Isten megváltott gyermekeivé, Isten örököséivé tegyen.

Csakhogy e találkozás létrejöttének sokféle akadálya lehet. Ő készen van erre a találkozásra, de mi készületlenülek találhatunk. Ezért buzdít Keresztelő János Jézus fogadására ezekkel a szavakkal: „Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.” (Máté 3, 3) – A készületet az útkészítéshez hasonlítja az ige. Ma is vannak még elzárt települések, vagy ún. zsákfaluk, ahová nem vezet út, vagy csak egyetlen, rossz állapotú útja van, befelé. De ahova eljutnak az utak, a vasút, annak a településnek a lehetőségei ki nyílnak a gazdaság, a fejlődés, a turizmus előtt. Így

nyílnak meg életünk igazi lehetőségei is, ha utunk Jézushoz vezet. – A Krisztushoz vezető útra mi magunk gördítünk akadályokat. Ezt hadd szemléltessem egy történettel. Jeruzsálem kőfalán van egy kapu, amelyet aranykapunak neveznek. Ezen keresztül érkezett meg Jézus Virágvasárnap, ujjongó tömeg élén a jeruzsálemi templomba. Ezt a kaput később, a keresztes háborúk idején Szalahadin, egyiptomi szultán befalaztatta. Ez a befalazott kapu jelkép: azt jelképezi, hogy mi zárkózunk el Isten elől. Mi tesszük tönkre, vagy hagyjuk tönkre menni a Hozzá vezető útjainkat. Mi falazzuk be az öfelé kinyíló kapukat. „Kőfalak”, „befalazott kapuk” vannak előttünk is, amelyek elzárják a Jézushoz vezető utat. Miféle kőfalak ezek? – kérdezhetnénk. – Van, akinek halaszthatatlan tennivalói jelentkeznek kőfalként. Nem ér rá elcsendesedni, megállni Isten színe előtt, önvizsgálatot tartani, nyitott szívvel fogadni a hozzánk érkező Megváltót. – Van, aki előtt a megszokásai meredeznek áthatolhatatlan falként, kinyithatatlan kapuként: nem kerestem eddig sem az Istennel való közösséget, miért tenném ezt éppen most? – Van, aki a körülötte lévő emberekre figyel: mit szól hozzá a családom, barátom, szomszédom, ha én most Isten felé fordítom a szívemet, a hozzá vezető útra lépek, a vele való találkozásra készü-

lök. – Van, akit saját lelki restsége tart távol az Isten színe elé való készüléttől. Nem veszi komolyan az ige felhívását: „Készülj Istened elé, Izráel!” (Ámós 4, 12) Nem hallja a figyelmeztetést: „Néünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.” (2Korinthus 5, 10) – Van, aki azért nem készül, mert nem bízik Isten hatalmában. Úgy véli, a ma élő ember gondjain Jézus nem tud segíteni. – Valóban kőfalak, befalazott kapuk igyekeznek elzárni előlünk az Istenhez vezető utat.

Ebből az is kiderül, hogy Jézusra van szükségünk már ahhoz is, hogy jól készüljünk, Istennek tetsző módon tudjunk készülni az Ő színe elé. Hiszen ezen az úton falakba ütközünk, bezárt kapukkal találjuk szembe magunkat. A saját erőnk-ből, igyekezetéből Isten színe elé nem juthatunk el. Akkor sem, ha ez az igyekezet mégoly őszinte és buzgó lenne. – De Jézus segítségünkre siet. Szenvedései által utat nyitott számunkra, amely úton Isten elé juthatunk. Csak hinni kell Jézusban, magunkat őszintén őreá kell bízni, akkor Ő bennünket is Isten elé vezet. – Ne az akadályokra figyelj, amelyek miatt nem jutsz közelebb Istenhez. Figyelj Jézusra. Ő élénk jött, egészen a keresztségig. Kezét nyújtja felénk, és kedvesen hív bennünket is: „Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta

számotokra elkészített országot.” (Máté 25, 34) Ne álljunk ellen az Ő szeretetből fakadó hívó szavának, ajándékozó kezének. Hiszen nagy árat fizetett azért, hogy ez a mennyei örökség a miénk is legyen. Fogadjuk el azt hittel és örömmel. Engedjük, hogy Jézus, mint jó orvosunk, bennünket is megvizsgáljon, bűneinktől megtisztítson. Megújult hittel bízzuk magunkat Őreá. „Félretéve minden akadályt és megkörményező bűnt,” várjuk és fogadjuk a hozzánk érkező Jézus Krisztust.

„Jól készítsétek útát, a Vendég már közel!

Mi néki gyűlölt, úttalt, Azt mind vessétek el.

A völgyből domb legyen, Hegycsúcs a mélybe szálljon,

Hogy útja készen álljon, Ha Krisztus megjelen.”
(312. dics. 2. v.)

Vásárosnamény, 2014 adventján.

Nyíri János
lelkész

Polgármesteri tájékoztató:

Új munkahely-teremtő beruházás városunkban:

Az Interspan Faipari Kft. tájékoztatása szerint megkezdődött a minisztériumi egyeztetés és a Vásárosnaményban található régi üzem területére új, modern gyártóssorral rendelkező gyár engedélyeztetési és tervezési folyamata.

Bővebb tájékoztatás előreláthatólag következő lapszámunkban.

A gergelyiugornyai Petőfi Nyugdíjas Klub saját készítésű kézimunkáiból kiállítás rendezett október végén. Olyan nagy volt az érdeklődés, hogy november elején újabb három napig csodálhatták a vendégek az alkotásokat.

TÍZ ÉVES AZ UNITÁRIUS ALKOTÓK TÁRSASÁGA

A társaság a városunkban tevékenykedő szabadelvű protestáns körből tíz évvel ezelőtt országos egyesületté fejlődött. Elsősorban a Kárpát-medencében munkálkodó unitárius és szabadelvű alkotókat igyekszik összefogni.

Szócsöve a Partium nevű folyóirat, amit a Balázs József Városi Könyvtár olvasótermében évek óta lapozgathatnak az érdeklődő olvasók.

A lap **Ratkó József** megyei költőnk, és **Balázs Ferenc** erdélyi unitárius lelkész szellemiségében tevékenykedik.

Adventi forgatag Budapesten, esztergomi és párkányi kjrándulással!

Vásárosnaményi indulás!

2014. december 13.
(szombat)

Részvételi díj:
9.990,- Ft/fő

JELENTKEZÉS ÉS BŐVEBB INFORMÁCIÓ:
AGENTURA ADVENTURE UTÁZÁSI ÉS JEGYIRODA
4800 Vásárosnamény, Szabadság tér 9.
Telefon: 46/670-206, Mobil: 30/401-9911
E-mail: vasarosnameny@agentura.hu
Web: www.agentura.hu

Foglalásért és részletekért
keresse irodánkat!

Tájékoztató az önkormányzati és nemzetiségi önkormányzati választások eredményéről

Október 12-én ez évben harmadik alkalommal járulhattak a választópolgárok az urnák elé, élve az Alaptörvényben biztosított jogukkal és egyben kötelezettségükkel. A részvételi arány ennek ellenére – és az országos átlaghoz viszonyítottnak is – jónak mondható, több mint 44 %-os volt: a névjegyzékben 7339 választópolgár szerepelt, és ebből 3236-an mentek el szavazni.

A polgármester választás eredménye:

A jelölt neve	Jelölő szervezet(ek)	Érvényes szavazat	%
Filep Sándor	FIDESZ-KDNP	2 632	83.32
Adorján Béla	JOBBIK	484	15.32
Jenei Ferenc	MIÉP	43	1.36

Az egyéni listás (képviselő) választás eredménye:

A jelölt neve	Jelölő szervezet(ek)	Kapott érvényes szavazat
Adorján Béla	JOBBIK	1 024
Dr. Balázs Erzsébet	Független jelölt	1 424
Szucsányiné Magocsa Edit Erzsébet	FIDESZ-KDNP	1 231
Nagy Miklós Péter	FIDESZ-KDNP	1 356
Csobolya Attila	FIDESZ-KDNP	1 253
Jüttner Csaba	Független jelölt	1 362
Szalainé Biró Katalin	FIDESZ-KDNP	1 350
Biró Éva	Független jelölt	1 434

Vásárosnaményban roma nemzetiségi választás kitűzésére és megtartására is sor került.

A névjegyzékben 270 választópolgár szerepelt, melyből 127-en mentek el szavazni. A részvételi arány 47 % volt.

A roma nemzetiségi választás eredménye:

A jelölt neve	Jelölő szervezet(ek)	Érvényes szavazat
Jóni Tibor	RPM	56
Demeter István	RPM	71
Varga István	RPM	70
Murzsa Lajos	MCF	32

A negyedik – még mandátumot jelentő – helyet sorsolással kellett

eldöntenie a Helyi Választási Bizottságnak, ugyanis szavazategyenlőség *állt fenn Oláh László és Murzsa Lajos között. A sorsolás eredményeként Murzsa Lajos lett a képviselő.*

Részletes adatok megtalálhatók az alábbi linken:

http://valasztas.hu/hu/onkval2014/990/990_0_index.html

Filep Sándor polgármester úrnak és valamennyi megválasztott képviselőnek, nemzetiségi képviselőnek ezúton kívánok jó egészséget és városunk érdekében végzett eredményes munkát az öt éves ciklus idejére! A választások eredményes lebonyolításában közreműködő valamennyi résztvevőnek megköszönöm a lelkiismeretes és pontos munkáját!

Dr. Szilágyi Péter

Helyi Választási Iroda vezetője

A magam, és valamennyi megválasztott képviselő nevében köszönöm a város polgárainak a szavazáson való aktív részvételt, és a szavazatokban megnyilvánuló bizalmat!

Filep Sándor
polgármester

Faültetés

Hagyomány a Petőfi Sándor Tagintézményben, hogy elsőseink fát ültetnek az iskola udvarán. Az elültetett fa mellé egy üvegbe az osztály névsora és az osztálykép is a földbe kerül, így állítva emléket az utókornak. Idén fügefával gazdagodott iskolánk, köszönet érte Varga István szülőnek.

Balogh Dominik, Balogh Krisztián Ferenc, Balogh Norbert, Bíró Kristóf, Böszörményi Amanda, Farkas Éva, Jóni Vanessza Cintia, Kári Bence Sándor, Lakatos Brendon, Lakatos Krisztián, Lakatos Tamás, Lukács Vanda, Madácsi József, Megyesi Petra, Nyilas Rozina, Oláh Tifani, Seres Marcell Dominik, Szabó Bence Róbert, Szabó Dalma, Székely Zoltán, Szűcs János, Varga Melina, Vass Izabella

Tanítók: Monori Erika Márta és Gálné Berzsényi Katalin

„IN MEMORIAM”

EMLÉKEZÉS VITKA KÖZSÉG EGYIK LEGSZERETETTEBB PEDAGÓGUSÁRA

Özv. Hegedüs Mihályné (szül.: Miklós Terézia) (1918 – 2014)

A Jóisten születésünkkor az egyik embernek több, a másiknak kevesebb talentumot ad. Aztán próbára is teszi azokat, akiket kiválóságokkal felékesít. Az emberek szabad akaratan múlik aztán, hogy a nehéz próbatételeknek megfelelnek-e, vagy összeroskadnak életük terhetei alatt.

Özv. Hegedüs Mihályné azon személyek egyike, aki a Jóistentől sok-sok értékes jó tulajdonságot kapott, de akit aztán nagyon is megpróbált az élet. Vitkában mindenki Terike nénije kilencvenhat éves földi pályafutásával igazolta kiválóságát, mert – most már egyben látva a teljes életpályát – elmondhatjuk, hogy hosszú életútja minden kihívásában példaadó módon akart is! és tudott is! helytállani.

1918. december 15-én, Hidaskürtön (ma Szlovákia) született, a Miklós család negyedik gyermekeként. Gyermekkorát a Galánta melletti Nagymácséd községben töltötte. A kis Tercsi gyönyörű hangjára már gyermekkorában felfigyelt a család és a környezete is. Közakarát juttatta őt az Érsekújvári Szent Katalin Nőnevelő Intézet Tanító Képző Intézetébe. A képzőhely internátusában felkészítették a tananyagot túl az élethez szükséges egyéb tudásanyagra is: a háztartási ismeretektől kezdve, a takarékoság fontosságán át az élet különböző próbatételeiben mutatkozó nehézségek legyőzésére is. Itt tanulta meg, hogy mély hittel és szorgalmas munkával minden akadály legyőzhető az életben. A zongorán is szépen játszó fiatal tanítónőt szívesen fogadta Nagymácséd község iskolája, és a falu lakosai is.

Férje, Hegedüs Mihály 1938-ban, az első bécsi döntést követő ún. „visszacsatolás” következményeként került Nagymácsédra, mint jegyző.

Hegedüs Mihály és Miklós Terézia házasságából két fiú (Mihály 1941. és Béla 1942.) Nagymácsédon született. A család boldogságát a történelmi változások; a II. világháború és az azt követő békediktátum változtatta meg. 1947-ben a csehszlovák hatóságok 15000 magyar családdal együtt bevononították és Magyarországra küldte a Hegedüs családot is. Előbb Jármban, majd 1949-től Vitkában igyekszik gyökeret eresztetni a harmadik fiúval (Antal 1948.) őt főre gyarapodott család. Az édesanyának – a család megélhetését bizto-

sítandó – a három gyerekről való gondoskodás mellett munkát kellett találnia Vitkában. Csehszlovákiában szerzett tanítói képesítését honosíttatnia muszájává vált. Debrecenben, vizsgákkal védhette meg tanítói diplomáját. Terike néni minden vizsgáját kitűnő minősítéssel abszolválta. Elismerő levelet is kapott az egyetemről, amiben gratuláltak felkészültségéhez, és ahhoz, hogy a vizsgafeladatait négy gyerek nevelése mellett (mert közben megszületett József is 1950-ben) teljesítette „kiváló” szinten.

Vitkában 1953-tól kezdetett tanítani. Először felső tagozatosokat tanított, majd az alsós gyermekek tanító nénije lett – és maradt is – egészen 1976-ig, nyugdíjba vonulásáig.

1961-ben, férje halálával nagy veszteség érte a családot. Egyedül kellett gondoskodnia négy fiúgyermeke neveléséről. Nagy áldozatvállalással taníttatta gyermekeit, mind a négyen diplomát szereztek. Tíz unoka és tizenhét dédunoka aranyozta be idősebb korában a mindennapjait.

A példás magánéletet élő, és a faluközösség gyermekeinek személyiségfejlesztéséért felelősséget vállaló pedagógust kell tisztelnünk Terike néni egyéniségében.

Nagyon szeretett – és nagyon hatékonyan tudott is! – tanítani. Napi feladataira mindig pedáns szakszerűséggel készült fel. Gyönyörűen dekorált, ingergazdag tanteremben fogadta és nevelte a rendre, az értékek és a szépség megbecsülésének képességére Vitka apró emberkeit.

Értékítéletét a falu népe feltétel nélkül elfogadta, mert négy példásan nevelt saját gyermeke hitelesítette szigorú, okos gyermekszeretetének eredményességét.

Soha nem a munkaidő eltöltése jelentette számára a munka végét, hanem mindenkor a reábirozott gyermekek tudása. Szinte naponta meg-

szokott volt a kép, hogy miközben – munkaideje előtt vagy után – saját gyermekeinek főzött, konyhaasztala sarkán valamelyik tanítványa feladatokat oldott meg. Anyai segítőkészsége érzetétől áthatottan szívesen és örömmel dolgozott konyhaasztala sarkán a kiválasztott tanítvány! Az is, akinek pótolnivalója volt, de az is, akinek a tehetségét vélte fejleszhetőnek „fogós feladatok” megoldásával Terike néni.

Büszkeséget és nyugalmat adott valameny nyi szülőnek, ha gyermeke „HEGEDÜS TANÍTÓ NÉNI” keze alatt tanult.

Hitét az egyházüldözéses, a vallástalanságot kikényszeríteni akaró évtizedekben is megtartotta. A keresztény erkölcsi értékrend mély ismerete és elfogadottsága sugárzott lényéből. Áthatotta cselekedeteit is, és magával ragadta neveltjeit is.

Szép énekhangja sok-sok éven át emelte az ünnepi szentmisék fényét a kicsinyke vitkai katolikus templomban, ahová nyugdíjba vonulása után buzgón eljárt.

53 év özvegység után, 96 éves korában adta vissza lelkét a teremtőjének.

Feltétel nélkül hiszem, hogy a Jóisten a talentumaival jól sáfárkodó lelkek érdemei szerint jutalmazta Őt.

Ami lelkében érték volt és továbbadható, az él családjá tagjaiban, és tanítványai lelkében is él, mert az ő általa vallott valamennyi érték életető erő volt, és az is marad.

Hamvai a vásárosnaményi köztemetőben nyugszanak.

Hiszem, hogy síremlékén mindig lesz virág!
Mert megszolgálta.

TL

Nyílt tanítási napok a Vásárosnaményi II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban – cikkünk az 5. oldalon

Kedves Fiatalok!

A TÁMOP-5.2.5/B-10/2-2010-0099 azonosító számú projektünk keretében létrehozott Vásárosnaményi Ifjúsági Klub megvalósításával kapcsolatos feladatok 2014.06.30. napjával teljesültek, ezt követően 5 éves időtartamban a fenntartási időszak következik.

A projekt megvalósítását követően a Klub tovább működik. Minden kedves fiatal szeretettel várunk! Változatlanul kulturált, tiszta, kényelmes környezetben tölthetitek a délutánjaitokat klubhelyiségünkben, ahol barátaitokkal, vagy akár nálunk megismert kortársaitokkal az alábbi szórakozási lehetőségek közül választhatok:

- társasjáték, csocsó, léghoki, kézműves foglalkozás, olvasási lehetőség,
- számítógép és internetezés igénybe vétele,
- közös zenehallgatás, beszélgetés a fiatalokat érintő közös témákról.

Minden szórakozási lehetőséget ingyenesen vehettek igénybe.

Az adventi időszakban a klub bekapcsolódik a városi rendezvényesorozatba. **November 26-án** várunk titeket a klubhelyiségünkbe kézmű-

ves foglalkozás keretén belül adventi koszorú, illetve decemberben – az önkormányzattal és az intézményekkel közösen szervezett – karácsonyi ajándék és dísz készítésére!

Jogi tanácsadásunk továbbra is térítésmentesen fogadja az érdeklődőket. Hétfőtől-csütörtökig 16.30-tól kizárólag előzetes bejelentkezés alapján vehető igénybe. Telefonszám: 06 70 3376192.

Célunk a fenntartási időszakban továbbra is az, hogy az utcán csellengő, buszra váró, vagy csak egyszerűen társaságra vágyó fiatalok találjanak egy helyet, ahol igényes és fiatalos környezetben hasznosan tölthetik el a szabadidejüket.

Töltsétek meg továbbra is étellel a Klubot! Megtaláltok minket a szokott helyen a Művelődési Központban.

Zalainé Bíró Katalin munkatársai

Nyílt tanítási napok a Vásárosnaményi II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban

A november 10-én és 11-én lezajlott nyílt napok alkalmával az érdeklődő diákok, szülei és tanárai betekintést nyerhettek az intézményben folyó munkába. A délelőtti folyamán a programok gazdag kínálatából választhattak a diákok és kísérőik. A rendezvény egyik helyszínén Szalainé Bíró Katalin igazgató tájékoztatta a vendégeket a következő tanévben indítandó osztálytípusokról. A látogatók ezen kívül angol és német órákon ismerkedhettek meg a gimnáziumi nyelvtanítással. A természettudományos (a biológia-kémia földrajz munkaközösség készítésében) és humán

(magyarból és történelemből) prezentációktól kezdve, a diákok által bemutatott látványos kémiai, biológiai, fizikai kísérleteken keresztül a vidám matematikai vetélkedőig minden vendég érdeklődésének megfelelően válogathatott a programok közül.

A földszinti folyosón az iskola művészeti tevékenységébe és a belügi rendezési ismeretek szakmai orientációs tantárgy oktatásába nyerhettek bepillantást az érdeklődők. A jó hangulat és a testmozgás sem maradhatott el, hiszen a vendégek a szünetben Dobos Evelin 11.a osztályos tanuló énekszámait hallgathat-

ták meg, zumbázhattak, és a nap végén az iskolai röplabdacsapat bemutatóján vehettek részt.

Köszönjük vendégeinknek, hogy ellátogattak hozzánk, jelenlétükkel megtisztelték rendezvényünket. Reméljük, kellemes élményekkel, tapasztalatokkal térhettek haza mindannyian, s a tanulókat a jövő tanévben rákóczi diákként köszönhetjük iskolánkban.

Szalainé Bíró Katalin
igazgató

O k t ó b e r
25-én a **R e f o r m á t u s**
Egyház ke-
retében mű-
ködő baba-
mama klub
énekszóval
köszöntötte a
gyülekezetet.

70 éve történt

Az utolsó foglyok története

Vásárosnaményban, a Kraszna folyón átívelő két híd között egy embercsoportot megjelenítő emlékmű látható. De mit is jelképez ez a kőből faragott mestermű?

Tudjuk mit jelent a „málenkij robot”? Az átlagembernek a második világháború utáni szovjet kényszermunkás-gyűjtő akciót, a megtorlást, az etnikai és politikai tisztogatást.

Viszont él Gergelyugornyan két ember, akiknek ennél sokkal többet! Életük egy korszakát, mely hosszú, nehéz évek után lezárult ugyan, de az emléke soha nem múlik el. Ők ketten élnek még Gergelyugornyan azok közül, akik sok beregi sorstársukkal együtt indulnak el 70 évvel ezelőtt erre a kényszermunkára.

1944 őszén, a Beregi településekhez hasonlóan Gergelyugornyan is kidobolták: *Minden 18 és 50 év közötti férfi, háromnapos élelemmel, téli meleg ruhával jelentkezzen Beregszászra!*

Az indulás november 21-én volt, az akkori községház elől. **Balogh Sándor** akkor 18 éves volt, **Gulyás Károly** pedig épphogy betöltötte a 20-at. Elindultak tehát a falu férfijai egy lovasszekér kíséretében, amire a csomagokat lehetett feltenni. Már besötétedett, amikor Beregszászba értek, innentől viszont már fegyveres őrizetet is kaptak. Akinél kés, borotva, tű, pénz és ehhez hasonló volt, attól azt ott el is vették, majd itt töltötték az első éjszakát is, a földön kuporogva hátizsájukat szorongatva, összeszúfolva egy hideg épületben. Innentől foglyok voltak.

De a java csak ezután jött! Újabb egy napos gyaloglás Munkácsra, ahol egy romos téglagyárban szállásolták el őket éjszakára, az örök pedig – a szökéstől való elijesztés céljából – egész éjjel tüzeltek a géppisztolyokból. Azután újra tovább – természetesen gyalog – Szolyvára, a gyűjtőtáborba. Itt egy lóistállóban adtak nekik éjszakai szállást. Ekkorra már érezhető volt az éhség is, mivel az előző nap kapott korpaleves igencsak kevésnek bizonyult. Aki tudta, a hátizsákja aljába kiszóródott morzsákat ette. Már sokukon megjelentek a tetvek is, így másnap a ruháikat is fertőtlenítették. A fiatalok közül sokan még mindig nem sejtették mi vár rájuk, az idősebbek viszont már kezdték sejteni, hogy többről van itt szó

egy „kis munkánál”. Itt már az élelmezésükről is gondoskodtak napi két tányér bablevessel, de fűtés nem volt. Napok múlva Szolyváról

Alsóverekére irányították őket, majd tovább Turkára. Aki nem bírta az iramot, és menet közben kilépett a sorból, azt az örök megverték. Mindenhol romos, piszkos, hideg épületekben töltötték az éjszakát.

Turka után a következő állomás Sztarij Szambor volt. Ez az utolsó hely, ahol még mind együtt voltak. Itt az örök 100-120 fős csoportokra osztották a tömeget és vagonokba terelték az embereket. A vonat elindult, a vagonok ajtaját pedig naponta egyszer, résnyre nyitották ki, amíg bedobtak egy kevés barna kenyeret és betettek 2 vödör vizet. Ekkorra a szomjúság már az éhségnél is jobban gyötörte őket, a víz mennyisége pedig csak úgy volt elég, hogy minden nap volt, aki nem ivott. Eleinte a fegyveres örök még megkérdezték, van-e beteg, de később már csak a halottak felől ér-

deklódtek. Így ment 10 napig, amikor megállt a vonat Bariszavban, és végre kinyitották a vagonok ajtaját.

Bombázó-rajok az égbolton

Sokszor visszagondolok egy gyermekkori emlékemre. Kisiskolások voltunk 1944-ben, és egy kora őszi napon megszólalt sziréna. Ez egyébként nem volt feltűnő – ebben az időben minden délelőtt 10 óra körül légi-riadó volt.

Ilyenkor az iskola minden tanulója – a templom melletti emeletes iskolába jártunk, én második osztályba – eszeveszett rohanással, a deszkalépcső dübörgő, nyikorgó hangja mellett a szemközti Polgári iskola hatalmas fája alá menekült. Olyan is volt, hogy a hosszú Kiss Pali bácsi szalmával kibélelt tágas bunkerében húzódtunk meg. Többször láttunk a fejünk fölött elhúzó repülőgép-rajokat, de egy alkalommal olyan sok gép repült, hogy meg se lehetett volna számolni. Nagyon szép, szabályos háromszögű alakzatban. Sokszor gondoltam azon, hogy hová is mentek ilyen tömegesen, és mikor is volt ez.

70 évig kellett várni, hogy megtudjam a pontos okot és időpontot a Kelet-Magyarország napilapból. 1944 szeptember 6-a volt, Nyíregyháza bombázására sietett 116 amerikai gép.

Most már tudjuk, hogy 274 tonna bombát cipeltek a fejünk felett. Utólag is borzasztó rá gondolni, de akkor még nem is féltünk annyira, a fiúk szaladgáltak egyik diófa alól a másik alá.

Mikor lefűjták a légiriadót, rendszerint kis csoportokban hazaindultunk, és a katonai szolgálatra be nem hívott férfiak, Major Pali bácsi, Major Náci bácsi (több névre nem emlékszem (hazakísértek bennünket).

A mi korosztályunk nagyon sok mindent megélt, már nekünk is szinte hihetetlen, hát még a fiataloknak!

Szenáki Kálmánné
nyugdíjas

ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS

Balogh Sándort ekkor sok társával együtt leszállították, a többiekkel pedig újra tovább indult a vonat. A fiatal fiú ezután egy téglagyárban dolgozott, majd az erdőben fát vágattak és hordattak vele. Végzett mezőgazdasági munkát is, ahonnan a sebes, elfertőződött lábával kórházba került. Sok időt nem adtak lábadozni, már a kórházban vizet hordattak vele, sőt halottakat hordani is befogták.

Gulyás Károly számára a bariszavi megálló nem a végállomás volt. Társaival még 13 napi gyötrelmes vonatút után Krasznaurálba került. Egy ércfeldolgozóban és fakitermelésen dolgoztatták.

A munkát egyre nehezebben viselték. Sokan szökéssel próbálkoztak, egyre több lett a beteg, a halott. Többen elvesztették barátaikat, hozzátartozóikat, testvérüket, volt, aki az ikertestvérét. Egészségi szempontból háromféle minősítéssel illették az embereket: munkaképes, beteg vagy nem munkaképes. A beteget kórházba vitték, akit pedig nem munkaképesnek nyilvánítottak, azt hazaküldték. Később rebesgetni kezdték, hogy a Tisza vonaláig fog nyúlni Ukrajna határa. Ekkor sok beregi embert haza is küldtek, Gulyás Károlynak is ekkor sikerült elszabadulnia 11 társával együtt. Ezt annak köszönhetette, hogy sikerült jó viszonyba kerülnie a légerparancsnokával. 1947. január 3-án érkezett meg Vásárosnaményba. Bariszavban kicsit más volt a helyzet. Balogh Sándort a többiekkel együtt megkérdezték, melyikük lakik Kárpátalján – ezzel az új határra célozva –, de ő gondolkodás nélkül azt felelte, hogy ő nem! „*Ma sem értem, hogy tudtam akkor, abban a helyzetben azt mondani. Tudtam, hogy hazaengednének, de nem tudtam elképzelni, hogy ahová hazamegyek, az már nem Magyarország lesz.*” – mondja ma. Így ő még több mint fél évet töltött ott, míg végül nem munkaképes minősítést kapott és 6 társával együtt hazaküldték, 1947. augusztus 19-én meg is érkezett Vásárosnaményba.

Mindketten hazatérésük napját tartják életük egyik legboldogabb napjának.

A történetek után 70 évvel, november 21-én álljunk meg egy pillanatra, és hajtsunk fejet, tisztelegjünk azok előtt, akik akkor messze kerültek az otthonuktól, mit sem tudva arról, mi vár rájuk. Legyünk büszkéek azokra az emberekre! Rájuk, akik az élet iskolájában jelessel vizsgáztak becsületből, kitartásból és hazaszeretettel. A még köztünk élőket pedig tekintsük kincsnek, akik még őrzik a történelem ezen darabkáját emlékeikben.

Balogh Renáta

Az Művelődési Központban **Filep Sándor** polgármester úr köszöntőjét és **Tóth Lajos** címzetes igazgató úr ünnepi beszédét követően a **Lónyay Menyhért Szakképző Iskola** közössége színvonalas irodalmi összeállítással fejezte ki városközösségünk tiszteletét '56 hősei iránt a forradalmi napok 58. évfordulóján. Az igényes ünnepi előadásra **Szabó Tamásné tanárnő** készítette fel a szakiskolai tanulókat.

Az ünnepi műsor egyik fénypontja volt annak a féltve őrzött zászlónak a felmutatása, amelyből 58 évvel ezelőtt miskolci forradalmárok vágták ki a Rákosi-rezsim idején hivatalos – szovjet mintára készített – búzakoszorús, vörös csillagos címet.

ÉVFORDULÓ

Fábián Balázs és Fábián Balászné Tóth Viola 50. házassági évfordulója a vitkai Nyugdíjas Klubban.

Felhősné dr. Csiszár Sarolta Károli Gáspár-díjat kapott

Felhősné dr. Csiszár Sarolta magyar-történelem szakos középiskolai tanár és etnográfus muzeológus, 1978-tól 2011-ig a vásárosnaményi Beregi Múzeum igazgatója, 2014. október 31-én, a Reformáció Napján Károli Gáspár-díjat vehetett át Balog Zoltántól, az emberi erőforrások miniszterétől.

1946. november 3-án született Szamostatárfalván, egy kis Szatmár megyei faluban. Családjá 1954-ben telepedett le a Bereg megyei Gergelyugornyán. Itt végezte általános iskoláit, majd 1965-ben érettségizett a mátészalkai Esze Tamás Gimnáziumban. 1966-ban iratkozott be a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar magyar-történelem szakára, ahol harmadik szakként végezte az etnográfiát. 1972-ben szerzett diplomát.

1975-ben lett a vásárosnaményi Beregi Múzeum dolgozója, először mint beosztott muzeológus, majd 1978-tól az intézmény vezetője és etnográfusa. Édesapja Csiszár Árpád református lelkész, a Beregi Múzeum alapítója és első vezetője, a legendás muzeológus, Bereg és Szatmár népeletének, történetének, régészetének megszállott kutatója. Mellette tanulta kora ifjúkorától a szakmát, majd előbb mint munkatársa, később mint múzeumigazgató folytatta azt a hatalmas munkát, melynek eredményeképpen a Beregi Múzeum ma az egyik legnagyobb gyűjteménnyel rendelkező muzeális intézménye a megyének. Csiszár Sarolta több évtizedes muzeológusi tevékenységét színvonalas és látványos állandó és időszakos kiállítások, közművelő-

dési programok, a szakmának és a nagyközönségnek készült publikációk és előadások fémjelzik.

Kutatási területe elsősorban a szűkebb pátria, Bereg népművészeti hagyománya. E témában jelent meg első önálló munkája

1980-ban a *Beregi keresztiszemes minták* címmel, majd 1983-ban közös szerzőségben a *Beregi népi textíliák lexikona* c. kiadvány. 1985-ben szerzett egyetemi doktori címet egy új kutatási terület monografikus feldolgozásával, melynek anyaga 1986-ban önálló kötetben is megjelent: *Temetkezési szokások a Beregi-Tiszaháton* címmel. Megjelent tanulmányai-ban foglalkozott többek között a takácsmesterséggel és népi szövással a Felső-Tiszavidéken, az állatábrázolásokkal a beregi textíliákon, a régi iskolával. 1998-ban és 2002-ben kötetbe válogatta Csiszár Árpád tanulmányait (*A beregi népelet, Néprajzi emlékek Beregből és Szatmárból*). Társ-

szerzője a 2006-ban megjelent *Szolgálni örömmel és tiszta szívvel* c. kötetnek, amely a múzeum-alapító életútját, a XVIII. századi tákosi templom leírását és a Beregi Múzeum történetét tartalmazza.

végzi. Kárpátalján, Délvidéken, majd a Felvidéken folytatták a munkát. A felmérések anyaga a *Magyar Református Egyházak Javainak Tára* sorozatban jelenik meg folyamatosan.

A 2007-ben a felújított Tomcsányi-kastélyban megnyílt Bereg kincsei c. állandó kiállításfüzér forgatókönyvének nagy részét ő írta; a Beregi Múzeum „Az Év Múzeuma 2007” pályázaton elnyerte a Magyar Nemzeti Múzeum Különdíját.

A hamarosan megjelenő *Szabolcs-Szatmár-Bereg megye népművészete* kötetben a *Szakraális épületek népművészete, a Szöttések és hímzések, valamint az Öntöttvas tüzelőberendezések népművészete a lakáskultúrában* c. fejezeteket készítette el. Tagja a *Református Teológiai Doktorok Kollégiuma Egyházi Néprajzi szekciójának*, ahol rendszeresen előadásokkal jelentkezik.

Kitüntetései: Vásárosnamény Pro Urbe-díja, Eötvös Emlékplakett.

A beregi keresztiszemes hímzések történetének és motívumkincsének, szerkesztésmódjának kutatását tovább folytatta: 2010-ben készült el egy határon átnyúló, magyar-ukrán projekt keretében a *Keresztiszemes minták Beregből határon innen és túl* c. kiadvány, melynek összeállítója és írója volt. Ugyanezen pályázat keretében készült el *Az egykori Beregi Református Egyházmegye templomai határon innen és túl* c. kötet is.

1995-től vesz részt egy állandó kutatócsoporttal a határon túli magyar egyházak gyülekezeteinek gyűjteményi összeírásában, ahol az úrasztali terítők és egyéb templomi textíliák felmérését

Felhősné dr. Csiszár Sarolta kutatásaival, munkáival mindig arra akart/akar rámutatni, hogy egy népcsoport kultúrája mindig tükrözi annak a népcsoportnak a lelkivilágát, és tagjai hagyományaik, szokásaik miatt akkor is egységet alkotnak, ha közigazgatási vagy országhatárok megosztják azt a földterületet, amelyen élnek. Különösen igaz ez a beregiekre, akiket a legjobban ismer, és kultúrájukról szerzett tudását folyamatosan megosztja az ott élőkkel és a nagyközönséggel.

Varga János
igazgató
Beregi Múzeum

KICSIKNEK

A MAGYAR NYELV NAPJA

„Minden nemzet a maga nyelvén lett tudós, de idegenen sohasem” – idézzük gyakran meggyénk neves szülöttének, a tiszaberceli születésű írónak, költőnek, Bessenyei Györgynek szállóigévé lett gondolatát.

A közismert szállóige leírásának az ad időszerűséget, hogy 2011 óta minden esztendőben, november 13-án a magyar nyelv napját ünnepli a világ magyarsága. Az ötlet az Anyanyelvápolók Szövetsége egyik tagjától, Graf Rezsőtől származik. Történt, hogy a Szövetség 2008. december 6-án a IX. tisztújító közgyűlését tartotta Széchalmon, a költő és nyelvújító Kazinczy Ferenc lakhelyén. Graf Rezső nyelvművelő ekkor állt elő ötletével, hogy ezután minden esztendő április 23-a a magyar nyelv napja legyen, ugyanis 2008-ban ezen a napon nyílt meg a Magyar Nyelv Múzeuma Széchalmon.

Az országgyűlés azonban módosította a nyelvművelők indítványát, és 66/2011. számú – egyhangúlag elfogadott – határozatával november 13-át nyilvánította a Magyar Nyelv Napjává.

Réthelyi Miklós, az előterjesztő miniszter ugyanis az 1844. évi II. törvény becikllezésének napját (1844. november 13-át) olyan fontos mérföldkőnek vélte a magyar nemzet történetében, amit valamennyi magyar embernek ismernie kell.

Számotokra ma már talán elképzelhetetlen, hogy hosszú évszázadokon át hazánk hivatalos nyelve nem a magyar nyelv volt. A XVIII. század utolsó harmadáig a magyar nyelvet (leggyakrabban) a magyar tudatú, alacsonyán képzett néprétegek használták.

A tudomány, a törvényhozás és a hivatalok nyelve is a latin volt. 1785–1844-ig a német lett a hivatalos nyelv Magyarországon.

A felvilágosodás eszméinek hatására erősödött az igény országunkban, hogy a tudománynak és a művészetnek anyanyelven (magyarul!) kell megszólalnia, hogy a kulturális kincsek mindenki számára hozzáférhetőek legyenek.

Az országgyűlések követői 1790-től 1844-ig lépésről lépésre érték el, hogy a magyar nyelv legyen a hivatali ügyintézés és a politika élet nyelve hazánk területén.

1805-től a törvényeket már kéthasábonsan készítették, magyarul és latinul. 1830-ban törvény kötelezte a Helytartótanácsot, hogy a magyar nyelvű megyéknek magyar nyelven válaszoljon. 1836-ban és 1840-ben az anyakönyvezést is magyarosították, ezért a papi hivatást választók számára előírták a magyar nyelv ismeretét is. Lezárásképpen az 1844. évi II. törvénycikk a magyart államnyelvvé nyilvánította, november 13-án.

Az 1770–1844 közötti években nyelvtudósok (grammatikusok és szótárírók, nyelvművelők és nyelvművészek) sokat fáradoztak azért, hogy a magyar nyelvet alkalmassá tegyék a tudományágak, a mesterségek, a művészetek, a törvényhozás és a mindennapi élet nyelvi helyzeteinek a megoldására.

A magyar nyelv megújítóit nyelvújítónak nevezzük. A legnevesebbek: Kazinczy Ferenc, Verseygy Ferenc, Toldy Ferenc, Kölcsey Ferenc és még sokan mások ... (Nem minden nyelvújító keresztnéve a Ferenc.)

Beszélgess szüleiddel a nyelvtanulás és a nyelvtudás fontosságáról!

Tanuld meg Jókai Mór: Prológus című versének három sorát!

Prológus

Egy kincse van minden nemzetnek adva
Míg azt megőrzi híven, addig él.
E kincs neve: az édes anyanyelv.

TL

MŰVELŐDÉSI
KÖZPONT
NOVEMBERI
MOZIMŰSOR

November 25. (kedd) 17⁰⁰

Bogyó és Babóca 3

Teljes árú jegy: 1000 Ft
Gyerekjegy (12 éves korig): 800 Ft

November 25. (kedd) 19⁰⁰

John Wick

Teljes árú jegy: 1000 Ft
Gyerekjegy (12 éves korig): 800 Ft

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	Z	7	8
9			10				11	
	12					13		
14		15			16			
USZ	17			S				O
	18				19			20
21				22			23	
24			25					26
27		Ó						

VÍZSZINTES: 1. Megfejtendő ● 9. Vuk anyja ● 10. Helyettesítő ● 11. Kettős betű ● 12. Gallium és erbium ● 13. Éktelen épület!!! ● 14. Hidrogén ● 15. Szám idegen eredetű rövidítése ● 16. Kutya beszéd! ● 18. IÁT ● 19. Páratlanul nagy!!! ● 20. Sugár röv. ● 21. Hidrogén, kálium, kén ● 22. Tény, ismeret ● 24. Kötőszó ● 25. Varázslatosan szép ● 27. Megfejtendő

FÜGGŐLEGES: 1. A leghosszabb afrikai folyójának kezdete! ● 2. Egy idegen nyelv röv. ● 3. Fenyőtörzs lehet ilyen ● 4. Mérgező harci gáz volt ● 5. Ókori oszloptípus ● 6. Latin és ● 7.-Arabia ● 8. Évszak ● 13. Vezérszónok, kis csoportban ● 14. Megfejtendő ● 16. Kóborló ● 17. Mosószóda ● 21. Növényt burkoló rész ● 22. Hasábközépl ● 23. Nagyobb konyhai edény ● 25. Cikkszélek! ● 26. Kén, yttrium

Készítette: Kardos Béla

A mosoly fesztiválja

Ismét nagy sikerrel zajlott városunkban a Fogyatékkal Élők Színhátszó Fesztiválja. Október 14-én közel 400-an érkeztek megénk különböző

pontjairól, hogy részt vegyenek ezen a vidám és felemelő pillanatokban is bővelkedő rendezvényen.

A rendezvény szünetében nyílt Leslie Westcliff (Ari Roland) festőművész kiállítása. *Helyettünk beszéljenek most a képek!*

KÖNYVAJÁNLÓ

Ernst Jünger

Acélzivatárban

Az Acélzivatárban (1920) Ernst Jünger (1895–1998) egyik legismertebb, legendás műve, egyben a Nagy Háború egyik leghitelesebb frontregénye. A szerző a háború alatt végig naplót vezetett, regényében saját élményeit írja meg: egyetemi diákként, még szinte gyermekfejjel, tizenkilenc éves korában önként jelentkezett katonának, és a nyugati fronton végigharcolta a világháborút. A húszas években egyik vezető teoretikusa a „konzervatív forradalom”-nak. Ez a szellemi irányzat a weimari köztársaságot jobbról bírálta, viszont többnyire távol tartotta magát a nemzeti szocializmustól is. Hitler hatalomra jutása után Jünger fokozatosan belső emigrációba vonult.

Háborús tapasztalatait – a mérhetetlen szenvedéseket, a brutális eseményeket és olykor a már-már idilli pihenőnapokat – mindenféle álromantika és érzélgősség nélkül tárja az olvasó elé.

Az Acélzivatárban – Erich Maria Remarque Nyugaton a helyzet változatlan című nagy sikerű regénye mellett – az első világháború egyik, Németországban több kiadást is megért alapműve, magyarul most jelenik meg először.

„A legszebb háborús regény, amit valaha olvastam” – írta róla André Gide.

Jünger munkásságát rangos kitüntetéssel ismerték el, 1982-ben Goethe-díjat kapott, 1984-ben, az első világháború kitörésének 70. évfordulóján – a német-francia megbékélés jegyében – a verduni csatáért együtt tisztelgett Kohl kancellárral és Mitterrand elnökkel az áldozatok emléke előtt.

Olvassuk el a könyvet és beszéljünk róla Majoros Bélával, a II. Rákóczi Ferenc Gimnázium tanárával! A Történelmi Olvasókör színhelye a Balázs József Városi Könyvtár. Ideje: 2014. november 28. (péntek) 17 óra.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Újra kézzől kézre jár a labda!

A legendás vásárosnaményi női kézilabda éledt újra, amikor a **Vásárosnamény-Vitka** fogadta a Fehérgyarmat együttesét első hivatalos női megyei első osztályú kézilabda mérkőzésen. A nagyon fiatal hazai csapat sikeresen vette a főpróbát: egy góllal, 24–23-ra győzött a bemutatkozó mérkőzésen. A nézők között helyett foglaltak az egykori naményi kézilabdások, akik szakértő szemekkel szurkoltak a fiataloknak. Az elkezdett sportágfejlesztési program szeptembertől három korosztályban biztosítja a kézilabdázás lehetőségét a város-

ban, reményeink szerint így széles utánpótlásvonalra, hosszú távon építközhet a szakosztály.

A biztató kezdetek után folyamatos munkához elengedhetetlen egyéb források bevonása, a csapat ezúton is várja támogatók, lelkes kézilabdabarátok jelentkezését, akik akár önkéntes segítőként is tudnak segíteni a sportág újraéledésében.

Segítő szándékú emberek, vállalkozások jelentkezését a <https://www.facebook.com/namenykezi> facebook oldalon várjuk!

JUDO

4 beregi grácia Budapesten, 3 érem, ezúttal az arany hajszállal elmaradt. A vásárosnaményi Szelet Kelet SE versenyzői közül Vaska Fanni eüstös, Insticei Réka, Matyi Éva bronzos vasárnappal, Kakuk Eszter negyedik hellyel zárta a hetet a 31. alkalommal megrendezett judo Budapest bajnokságon. Az erős menyőzben. Vaska Fanni a későbbi első helyezett Kiss Virágot is legyőzve kevesebb segédpontjaival szorult a második helyre, Insticei Réka egy sival (1 pontos intés) maradt le a jobb helyezésről. Szép volt lányok!

Vaska Fanni a dobogón

A

Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi
Kutatóközpont Történettudományi Intézete,

a Magyar Nemzeti Levéltár
Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltára,

a Lónyay Menyhért Baptista
Szakközépiskola és Szakiskola

és Vásárosnamény Város
Önkormányzata
tisztelettel meghívja

a Holokauszt 70. évfordulója alkalmából

Stark Tamás
(MTA BTK TTI, tudományos főmunkatárs)
Hosszú út a magyarországi holokauszthoz

és

Galambos Sándor (MNL SZSZBML, főlevéltáros)
A holokauszt megyénkben
című előadására

Időpont: 2014. december 5-én, 1400

Helyszín: Lónyay Menyhért Baptista
Szakközépiskola és Szakiskola aulája
Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

PSZICHIÁTRIAI SZEREK VISELKEDÉSI PROBLÉMÁKRA?

Ha gyermeke „tanulási problémára” vagy „viselkedési rendellenességre” miatt pszichiátriai szert szed, és úgy érzi, hogy a gyermek állapota semmit sem változott vagy rosszabbodott emiatt, keresse Alapítványunkat! Az alapítványtól ingyenes tájékoztató kiadvány is kérhető a hiperaktivitás témájában.

SÉRELMEK A PSZICHIÁTRIÁN

Alapítványunk közel 20 éve biztosít INGYENES jogsegélyszolgálatot azok számára, akiket sérelem ért a pszichiátriai kezelésük során. Ha Ön vagy ismerőse ilyen helyzetben van, illetve tudása van ilyen esetről, kérjük jelezze az alábbi elérhetőségeken:

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány

Cím: 1461 Budapest, Pf.: 182.

Telefon: 06 (1) 342-6355, 06-70-330-5384

E-mail: panasz@cch.hu

Weboldal: www.emberijogok.hu

Minden információt bizalmasan kezelünk!

Miért érdemes hirdetni az Új Beregi Életben?

Mert minden vásárosnaményi lakoshoz eljut a hirdetés üzenete. **Mert** a hagyományos hirdetési újságokkal szemben az Új Beregi Élet olvasói az újság valamennyi oldalát átnézik. **Mert** a hirdetések kiváló minőségű papíron, korszerű nyomdatéchnikkal jelennek meg. **Mert** a hirdetések a cikkek között helyezkednek el, így olvasás közben is rájuk terelődik a figyelem. **Mert** Vásárosnamény honlapján minden új szám olvasható, így a világháló segítségével a világ bármely tájáról láthatóak a hirdetések is.

Hirdetésvétel, hirdetési árak: Borbás László

Tel.: 06-70/984-1880 • E-mail: borbaslaszlo@vasarosnameny.hu

Impresszum

ÚJ BEREGI ÉLET

Vásárosnamény Város Önkormányzatának és lakosságának havi, közéleti lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: Balázs József Városi Könyvtár és

Művelődési Központ Vásárosnamény,

Szabadság tér 5. • beregi.élet@gmail.com

Kiadja: Vásárosnamény Város Önkormányzata
Vásárosnamény, Tamási Á. u. 1. • Tel.: 06-45/470-022

Főszerkesztő: Iványi Tamás

Hirdetésvétel: Borbás László • Tel.: 06-70/984-1880

E-mail: borbaslaszlo@vasarosnameny.hu

Nyomdai munkák:

BEREGI NYOMDA – Onder János • 06-30/652-5915

ISSN 1585-8774

2014. november 28-án (pénteken) 18 órától

- immár 5. alkalommal -

rendezzük meg a

Vitkai Fonót.

Népi játékokkal, táncszóval, nótaszóval, régi tárgyakkal, hagyományos népies ízekkel elevenítjük fel a téli esték játékos fonóinak hangulatát.

Zenél: a Görice zenekar

Belépődíj: 500 Ft/fő

